

Posudek vedoucího práce na diplomovou práci
Bc. Kateřiny Morávkové
Dobrovolnictví jako nástroj pedagogiky volného času

Formální úroveň práce.

Práce má vynikající formální úroveň. Je přehledně členěná a logicky strukturovaná. Obsahuje doplňující grafy, tabulky, loga, obrázky precizně provedené. Je vhodně doplněna přílohami. Literatura a citace jsou uváděny dle norem. Seznam literatury je přiměřený.

Jazyková stránka práce

Práce je psaná v Ich formě. Je přesná a přesto čtivá, stavba vět je přirozená. Autorka by se měla vyvarovat výrazu: „pakliže“.

Obsahová stránka práce

Cílem práce bylo zjistit, jak je dobrovolnictví spojeno s pedagogikou volného času, jak v rovině teoretické, tak v rovině praktické. Autorka řešila problém, zda je možné pokládat dobrovolnictví za nástroj pedagogiky volného času.

Autorka v první kapitole přesně vymezuje základní pojmy dobrovolník a dobrovolnictví. Opírá se o odbornou literaturu a o právní vyjádření.

V druhé kapitole se věnuje základní terminologii volného času. Třetí kapitola je věnována fenomenu dobrovolnictví, jak se vyskytuje v dějinách pedagogiky volného času. Ve čtvrté kapitole rozebírá autorka dobrovolnictví jako společenský jev vzhledem k postojům společnosti k dobrovolnictví, mýtům doprovázejících dobrovolnictví a motivům k vykonávání dobrovolnické činnosti. Zde autorka prokazuje vysokou znalost problematiky na základě výzkumů a podává přehled o dobrovolnících ve státech EU ale také v USA a Kanadě. V části, která je věnována motivaci upozorňuje také na nevhodnou motivaci na základě pouhého soucitu, touhy po uznání, pocitu nenahraditelnosti, nedostatku sebeúcty či touhy manipulovat s druhými. V páté kapitole autorka pojímá dobrovolnictví jako nástroj pedagogiky volného času. Podrobně si všímá, jak se pojmy dobrovolní a dobrovolnictví odráží v odborných publikacích o volném čase a jak je jednotlivými autory vnímáno. Zabývá se také legislativním zakotvením dobrovolníků. Podrobně se věnuje vztahu mezi dobrovolníkem a klientem. V šesté kapitole autorka uvádí dobrovolnický program 5P a podrobně rozebírá aktivity programu 5P v Dobrovolnickém centru Kladno, o.s., jako příklad dobré praxe. V sedmé se věnuje malému empirickému šetření, kterým zjišťuje: postavení dobrovolníka v programu 5P; jeho motivaci; jeho názor, zda je potřebné pedagogické vzdělání; a zda dobrovolníci vnímají samotný program 5P jako nástroj k realizaci volnočasových aktivit z hlediska primární prevence. Šetřeno bylo 5 dobrovolníků. Zde postrádám hlubší odůvodnění metody v empirickém šetření.

Autorka dochází k závěru, že dobrovolnictví učí lidi aktivně trávit svůj volný čas a současně učí prosociálnímu chování a reflexi osobnostní ctnosti.

Dále autorka zjistila, že dobrovolnictví vnáší do mezilidských vztahů sounáležitost a nezištnou pomoc ve volném čase a pro volný čas. Vytváří soulad mezi potřebami společnosti a potřebami jednotlivce. Dobrovolnictví ve své praktické aplikaci v programu 5P má důsledky primárně preventivního charakteru.

Z hlediska cíle diplomové práce musí autorka bohužel konstatovat, že dobrovolnictví je v uvedených publikacích je stále opomíjené téma.

Cíl práce byl splněn.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Českých Budějovicích dne

Mgr. Pavel Kuchař Ph.D.